

§. 30.

З а к л ю ч е н и е.

У светилу ове Узаймности указаће намъ се савъ Славянски народъ, сва нѣгова племена и нарѣчия, и сва нѣгова судбина и околности у сасвимъ преображеномъ виду. Само чрезъ Узаймность положиће се кодъ Славяна темель народне књижевности у правомъ смыслу речи. Шнѣомъ и чрезъ ню ће само досадашњи Хинейски зидъ, саможивлѣнѣ и дѣлованѣ, и мала књижевна ситнария поѣдини племена престати; престатиће такођеръ и слаба књижевна предузиманя и друштва, коя како се появе и роде, збогъ неманя воздуха и простора, изумрети мораю. Текъ помоћу ове Узаймности, живо ће мо ми Славяни свеzu нашегъ дошествия и общности осетити, и такови прибитакъ неће ни едно племе за скупо држати. Паметния и боля часть Славяна нетреба да е више за оне ствари заузета, ко-е бы насъ раздвоиле и удалиле, него за оне, ко-е бы насъ помириле и сдружиле. Мали потоци едва носе даске и балване: на Волги и Дунаву пливаю велики теретни бродови онде, гди се нѣнове воде у едну рѣку сливаю. Чрезъ ову Узаймность неће се такођеръ и ни едно нарѣчие укратити, будући да при нѣой свако племе свою особеность сачувати, и кодъ свогъ нарѣчия и књижества заостати може,